

- בירור עם הרב גורן על השרות הדתי. הצעתי להעריך בין שירות הכשרות, שהוא בסוכן ידוע שרות סכני - מקצועי, ובין שרות הוי הרבות וכדומה, שיש לכלול בשרות התרבות, על מנת שעובדי הדת יסעלו גם בשרות התרבותי הכללי. הוא דורש "מעמד" לשרות הדתי.

21.9.49, יום ד', כז' אלול

ישיבת משרד הבסחון. מחוץ לרכש דרוש למשרד הבסחון עד אפריל 1950
793.622 לי"ש, 8.090.570 דולר, 50.000 לי"ש - ס"ה 3,540,475 לי"ש. מזה לאגף
הקניות 2.269.833 לי"ש (531.875 לי"ש, 5.063.875 דולר, 50.000 לי"ש), לתעשיה
צבאית 394.130 לי"ש (115.200 לי"ש + 836.800 דולר), לחיל הים 52.000
(19.000 לי"ש + 99.000 דולר), חיל האוויר 165,000 (315.000 דולר), מחלקה
מדעית 24.000 (24.000 לי"ש), מודיעין 123.240 לי"ש (17.350 לי"ש, 317.670 דולר),
שר. 50.000 לי"ש (30.000 לי"ש + 60.000 דולר), קשר 98.000 לי"ש (48.000 לי"ש +
150.000 דולר), נספחים צבאיים 16.336 לי"ש (49.008 דולר), מח"ל 188.967 לי"ש
(8.197 לי"ש + 542.311 דולר), משרד צמחצמחצמחצ נ.י. 120.000 (360.000 דולר),
שונים עד אבגוסט 85,635 (256.906 דולר), שליחים ושונות 13.334 לי"ש (40,000 דולר).

פירוס אגף הקניות: מזון 100.750 לי"ש + 906.750 דולר; בקר מקומי -
50,000 לי"ש; ציוד אישי 73.500 לי"ש 352.500 דולר, החבורה 50.000 לי"ש +
981.000 דולר, קניה ע"י י. ויצמן 100.000 דולר, ציוד סכני: שרות ציוד, חיל
הנדסה, חיל אוויר, חיל ים - 285.125 לי"ש + 2.566.125 דולר, ציוד טשרדי
22.500 לי"ש + 157.500 דולר, ס"ה 531.875 לי"ש + 5.063.875 דולר + 50.000 לי"ש.

כל זה לא כולל רכב ורכש.

יעקבסון מודיע שיש חברות ענקיות שהן מוכרות למדינות על ידן נשיג יותר

בזול וגם בקרדיט. יתכן שיפתחו פה מחסנים על חשבונם.

שאלתי אם אין שליחים מיוחדים בחו"ל. שאול סבור ש"הצעה" מופרזת. בדקו

מנגנון הרכש. אין מיוחדים. יעקבסון סבור שבאמריקא יש קומץ ויש לתאם ולהעמיד

איש מרכזי בראש כל המשלחות הכלכליות.

שריב רואה 3 בעיות תקציב: האוצר מקיים בנאמנות החלק של התקציב הדרוש

בארץ, אינו מקיים סעיף תשלום חובות, ביחוד מה שמגיע למשרד הבסחון (הוציא

מכספי החיילים לתשלום חובות). זגגי מסרב לשלם חובות אלו - ביחוד מה שנכלל

בחדשי אפריל - מאי - יוני. כשזה יסודר נדרוש דוויזים. שריב מתנגד שניקה על

עצמנו השנת אשראי. קפלן יתן הדוויזים כפי שהחייב עליהם. שריב דורש שאברר עם

קפלן הגרעון שיהיה מחודש אוקטובר ואילך לרגל עודף כוח אדם.

יעקבסון מעורר שאלת חוצרת לארץ. ההבדלים בהרכבה דברים הם עצומים: מאחים

או שלוש מאות אחוז, לפעמים גם יותר. בשעת המלחמה דרשתי לקנות בזול - עכשיו

יש לבדוק השאלה מחדש. ברם מעירים - שכל התקציב מיוסד על מחירי חו"ל.

אבירר חישב שלעשר חטיבות ידרש ציוד ורכב 7.850.000 ל"י. מזה 3.330.000

(כחצי יצא לשימוש ציווילי), השאר לתלבושה, חגור, ציוד סכני, אהלים, כלי מטבח,

חמרים לגידור.

לשלוש חטיבות של עתודות ידרש מכוס 2,679.000 ל"י (כולל רכב =

1.350.000 ל"י).

כיקשתי יוסף לחלק הציוד לסוגים שמחלקלים ולא מתקלקלים, לראויים לשימוש

אזרחי ובלתי ראויים, ולחלק הרכישה לשלושתם.

- יעקב, מקלף, דוד ושאל על חיל הספר. דוד סבור שהחיל צריך להיות עצמאי,

חלוי רק בשר הבסחון, חיאות עם המשטרה, הרכב - חיילי קבע שישרתו עד 20-25 שנה.

סמכות החיל גם כלפי הצבא וגם כלפי האזרח. פעולה עיקרית - סיירות בחוליות קטנות, 3 אנשים, בנגב - בכיתות. יפעל רק באיזור הגבול. בשטח שאין בו שלטון אזרחי - ישמש זרוע מבצע של שלטון הצבאי.

יעקב מציע למנות מיד מפקדה ולהפריש עד אלף איש לאימונים גם אם לפי שעה יוצאו ממילוי תפקיד. מתנגד לעצמאות יתרה. עד כמה שאפשר - האימון היסודי של טוראים וקצינים - בבחי ספר ובסיסים כלליים.

ביקשתי דוד שלא יתקשר יותר מדי לדוגמות מרובות, כי אין מדינת ישראל דומה לצרפת: שם כל נחון, קבוע וקפוא במידה רבה, השכנים אינם ערבים, אין מסתננים וכנופיות, ואפיו והרכבו של העם הצרפתי קבוע. אצלנו הכל נוזל - הרכב מדינתנו משתנה ואין אנו יודעים כיצד יקלטו עדות המזרח וכמה כנופיות פושעים יסתדרו שיפעלו אצלנו יחד עם ערבים. יש רק לקבוע עקרונות כלליים. כל איש בחיל הזה מקבל כל האימון שמקבל טוראי וקצין בצבא, וכל אימון שיקבל שומר ונוסף לכך עוד משהו מיוחד. יש לברור חומר אנושי מבחינת היושר והחלוציות ומבחינת נאמנות למדינה.

שאר סבור שדרוש גיל יותר מבוגר לחיל הספר, וחווה לפחות לחמש שנים.

- בערב ערכתי ברכה לראש השנה.